

Q Mohou lidé přijít o své otisky prstů?

Vědecká publicistka Katherine Harmonová získala od odborníků tuto odpověď:

Otisky prstů lze skutečně odstranit, ať už záměrně nebo neúmyslně. Časopis *Annals of Oncology* z května 2009 publikoval online šokující nedávný případ: 62-letý muž ze Singapuru byl při cestě do Spojených států zadržen, neboť se při snímání jeho otisků prstů ukázalo, že žádné otisky nemá.

Muž, identifikovaný jen jako pan S., předtím podstoupil chemoterapii kapecitabinem (lék s obchodním názvem Xeloda), aby dostal pod kontrolu nádor hlavy a krku. Léky vyvolal mírný stav zvaný chemoterapií indukovaná akralní erythema, při němž může docházet k otokům, bolesti a odlupování kůže na dlaních a na chodidlech – a, jak je vidět, i ztrátě otisků prstů. U pana S. úřady rozhodly, že nepředstavuje bezpečnostní riziko, a proto byl propuštěn na svobodu; on sám uvedl, že si až do své cesty zmizení otisků prstů nevšiml. Po tomto incidentu našel lékař pana S., který je autorem článku, na internetu další případy pacientů po chemoterapii, kteří si stěžovali, že ztratili otisky prstů.

Edward P. Richards, ředitel programu práva, vědy a veřejného zdraví na Louisiánské státní univerzitě, říká, že stejný účinek mohou mít i jiné nemoci a některé vyrážky. Je to dobrý příklad toho, co by dokázal jed z břechťanu.“ Uvádí však, že „pokud ponecháte kůži v klidu, sama se rychle obnoví, takže pokud nejde o trvalé poškození, dojde k regeneraci.“

Kasey Wertheim, který je prezidentem Compleat Consultants Worldwide a dříve dělal forenzní a biometrické práce pro ame-

rické ministerstvo obrany a společnost Lockheed Martin, říká, že nejčastěji zřejmě ztrácejí otisky prstů zedníci, kteří o ně přicházejí při práci s těžkými a hrubými materiály, stejně jako lidé, kteří pracují s vápnem (oxid vápenatý), protože tato látka je silně zásaditá a rozpouští vrstvy kůže.“ Sekretářky mohou mít také vyhlazené své otisky prstů, neboť celý den pracují s papírem. Neustálá práce s papírem vede k obroušení jemných detailů otisků.

„Dále,“ uvádí Wertheim, „elasticita kůže klesá s věkem, takže otisky mnoha starších občanů se dají jen obtížně číst. Jejich vyvýšeniny jsou tlustší, výškový rozdíl je menší, takže tolik nevynikají.“ Poškození může nastat i chemikáliemi nebo teplem, ale poté jsou jednoznačným identifikátorem vzniklé jizvy.

Wertheim říká, že bylo zaznamenáno mnoho případů úmyslného poškození otisků prstů. Obvykle si v takových případech lidé poškozují vrstvu kůže, která tvoří „vzor“ pro otisk, a pokožku na povrchu.

První případ dokumentovaného poškození otisků prstů sahá do roku 1934 – Theodore „Handsome Jack“ Klutas byl hlavou gangu známého jako College Kidnappers. „Když ho policie konečně dopadla, Klutas sáhl pro svou zbraň, policie palbu opětovala a zabila ho,“ uvádí Werthe-

im. „Když porovnávali jeho posmrtné otisky prstů, policie zjistila, že každý z jeho otisků byl pořezán nožem, což na každém prstu vytvořilo půlkruhové jizvy. Ačkoli byl médií oslavován, šlo o amatérskou práci; tento postup z otisků stále zanechal více než dost detailů k jeho identifikaci. ■